

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-09-16471 קליין נ' סנדל

לפני כבוד השופטת כוכבה לוי

התובעים:

גלעד קליין
ע"י ב"כ עו"ד גיא אופיר ואח'

נגד

הנתבעים:

שירן סנדל
ע"י ב"כ עו"ד רז בן דור

פסק דין

1

2 1. הולדת עילה התביעה שבפני כרוכה בפרסום שהעלתה הנתבעת, שחקנית במקצועה,
3 ביישומון "אינסטגרם" (INSTAGRAM) בו תיארה אירוע שהתרחש לטענתה ביום
4 13.7.2016, במהלכו חזתה בנתבע נוקט באלימות כלפי אחד הכלבים אותו הוליד במסגרת
5 עבודתו כמוליך כלבים (DOGWALKER), פרסום שאליו צורפה גם תמונתו של התובע
6 שצולמה על ידי הנתבעת. בעקבות הפרסום כאמור הוגשה התביעה שבפני בטענה כי
7 הפרסום שנעשה על ידי הנתבעת מהווה פרסום לשון הרע שיש בו כדי לפגוע בשמו הטוב
8 ובפרנסתו של התובע בהתאם להוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").
9

10

11 2. להלן נוסח הפרסום במלואו:

12

13 "הבחור בתמונה הוא דוג-ווקר. אחד כזה שאתם סומכים עליו עם
14 הכלבים שלכם, שיוציא אותם לטיול כיפי כשאתם בעבודה. בגלל סוג
15 העבודה שלי אני מודה שחשבתי לנסות לסמוך על מישהו שיוציא את
16 הכלבים שלי במקומי, אבל בגלל שאני כל כך מפחדת עליהם ויתרתי
17 על הרעיון.

18

19 ביום שלישי אני נוסעת על אבן גבירול לכיוון הסטודיו. אני עומדת
20 ברמזור מחכה שיתחלף לירוק ובצד השני של הכביש אני רואה את
21 הבחור בתמונה מתחיל להרביץ ללברדור הלבן והמתוק (מצד ימין
22 בתמונה), כי הוא עצר לעשות צרכים.

23

24 אני לא מדברת על מכה קטנה על האף. אני מדברת על חניקה,
אגרופים ובעיטה. ולמה? כי הכלב עצר לצרכים, שזאת המטרה בגללה
הוא מסתובב ברחובות עם הכלבים שלכם. כדי שיעשו צרכים. היום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16471-09-16 קליין נ' סנדל

ראיתי אותו הולך עם יותר כלבים. אני לא אומרת שכולם אותו דבר
אבל תבדקו טוב טוב עם מי אתם שולחים את הכלבים שלכם כי יש
מצב שהם עוברים התעללות ואתם בכלל לא יודעים.
כשאני עצרתי לצרוח על אותו אדם עלוב נפש כל מה שהיה לו להגיד
זה "את תהרסי לי את הקריירה" אני מקווה שהתמונה תגיע להרבה
אנשים ושבעלי הכלבים בתמונה יידעו מי הדוֹגוֹקֵר שלהם.
הוא מטייל כל בוקר בסביבות תשע וחצי באזור אבן גבירול –
ז'בוטינסקי".

3. האירוע נשוא הפרסום על ידי הנתבעת התרחש כאמור בסמוך לשעה 9:00 בבוקר ביום
13.7.2016 בעת שהנתבעת רכבה על אופניים חשמליים בדרכה מביתה לחזרה לקראת מופע
בו לקחה חלק באותם ימים.
על פי גרסת הנתבעת בעת שעמדה על אי תנועה המיועד להולכי רגל בין נתיבי הנסיעה בפינת
הרחובות אבן גבירול ופנקס בתל אביב מכיוון צפון לדרום, כאשר המתינה לקבלת זכות
קדימה להולכי הרגל בעת התחלפות הרמזור לאור ירוק הבחינה בתובע רוכב על אופניו
ברחוב אבן גבירול מכיוון דרום לצפון כשהוא מתקדם לכיוון הנתבעת במרחק של 10 – 15
מטרים.
התובע, הוליך עמו 8 כלבים. לגרסת הנתבעת, כאשר הנתבעת הביטה בתובע היא הבחינה
כי אחד הכלבים מסוג לברדור עצר לטענתה על מנת לעשות את צרכיו. ברגע זה התובע משך
בחוזקה את רצועת הכלב ומנע ממנו לעשות את צרכיו.
הנתבעת תיארה בתצהירה כי התובע משך את הכלב אליו ואחז בקולר ביד קפוצה.
כשידו של התובע בין הקולר לבין גוף הכלב, חנק התובע את הכלב, הכה בו באגרופיו ובעט
בו.

4. מתצולם שצירפה הנתבעת לתצהירה עולה כי בין המקום שבו עמדה הנתבעת באי התנועה
להולכי הרגל בין נתיבי הנסיעה ברחוב פנקס למקום שבו אירע האירוע שבו לטענת הנתבעת
היכה התובע את אחד הכלבים, מפרידים שני נתיבי נסיעה. לטענת הנתבעת, שדה הראייה
שלה היה נקי היה באפשרותה להבחין במעשי התובע באופן ברור.

5. לאחר שניתנה לנתבעת זכות קדימה, רכבה על אופניה לכיוונו של התובע והתעמתה עמו
בשל מעשיו. כמו כן לטענת הנתבעת הבחינה אישה נוספת באירוע ואף היא נזפה בתובע.
בעקבות האירוע התגודדו מס' אנשים בקרבת מקום. לטענת הנתבעת נוכח דבריה כלפי
התובע ביקש האחרון מהנתבעת ומהאישה הנוספת שתפסקנה לצעוק על מנת שלא יגרמו
לפגיעה בקריירה של התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16471-09-16 קליין נ' סנדל

6. לגרסת הנתבעת היא המשיכה לאחר מכן בנסיעתה כשהיא נסערת ומזועזעת מהאירוע ועל סף בכי. בשל כך טענה כי איחורה לחזרה של המופע. לטענת הנתבעת על פרטי האירוע סיפרה לבמאי ולשחקנים נוספים שהשתתפו בחזרה.
7. למחרת היום החליטה הנתבעת לפרסם כאמור את תיאור המקרה וזאת לטענתה בשל החובה שחשה כלפי בעלי הכלבים והרצון להביא את פרטי המקרה לידיעתם.
- בתצהירה טענה הנתבעת כי בדיעבד ייתכן ושגתה באופן שבו בחרה לפרסם את המקרה שכן הפרסום הגיע בעיקר לידיעתם של בני נוער וילדים שעוקבים אחר פרסומיה של הנתבעת ולא אל בעלי הכלבים.

דיון והכרעה

8. כבר בתחילה אציין כי למקרא טענות הנתבעת ומעיון בסיכומיה עולה כי אין מחלוקת בין הצדדים לעניין התקיימות יסודות עוולת פרסום לשון הרע אלא שלטענת הנתבעת עומדת לה הגנת אמת הפרסום (סעיף 14 לחוק) והגנת תום הלב (סעיף 15 לחוק).
9. בקצרה ייאמר כי התובע הציג ראיות לכך שבמועד הפרסום הוא עסק בתחום הטיפול בכלבים (הוצגו תעודות בדבר הסמכה כמאלף כלבים ומדריך כלבנות טיפולית).
- אין חולק כי האירוע אירע בעת שהתובע הולך כלבים לפרנסתו ברור כי בעצם הפרסום בו תיארה הנתבעת את התובע כמי שמפעיל אלימות כלפי כלבים יש כדי לבזותו בשל ההתנהגות והמעשים המיוחסים לתובע וכן יש בכך כדי לפגוע במקצועו ובמשלח ידו של התובע. מכאן שאין חולק כי עסקינן בלשון הרע על פי ההגדרה בסעיף 1 לחוק.
10. כמו כן אין מחלוקת כי לפנינו פרסום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק וזאת גם מבלי שנידרש להכריע במחלוקת שבין הצדדים באשר למידת החשיפה לפרסום אם זה 11,155 אנשים שצפו בפרסום כטענת התובע בכתב התביעה או מס' נמוך יותר בשל טענת הנתבעת כי לא כל מי שרק סימן את הפרסום כ'אהוב' אכן קרא את הפרסום בפועל.

הגנת האמת בפרסום – "אמת דיברתי"

11. הנתבעת אישרה בתצהירה כי האירוע נמשך מס' שניות כאשר היא חזתה באירוע כשהייתה רכובה על אופניים חשמליים, במצב עמידה, ממרחק של 10-15 מטרים. לכן לא עלה בידיה לתעד את האירוע. בנוסף יודגש כי לא הובאו עדים שנכחו בעת האירוע על מנת לאשר את גרסת הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16471-09-16 קליין נ' סנדל

מכאן שבפני בית המשפט עומדת גרסתה של הנתבעת שטוענת כי הפרסום הוא אמת
לאמיתה אל מול גרסתו של התובע המכחיש מכל וכל את טענות הנתבעת שאף מטעמו לא
הובאו עדים שנכחו במקום בזמן האירוע.

12. לאחר בחינת גרסתה של הנתבעת נוכחתי במס' קשיים בתיאור האירוע ואעמוד על קשיים
אלו עתה.

13. הנתבעת עמדה במרחק של 10-15 מטרים לפי גרסתה כשבינה לבין התובע, שני נתיבי נסיעה
וכן מדרכה באורך של מס' מטרים. חרף העובדה כי מדובר בשעה 9:00 בבוקר ברחוב מרכזי
והומה אדם בעיר תל אביב לטענת הנתבעת שדה הראייה היה נקי. כלומר לא היו רכבים
בשני נתיבי הנסיעה וכן לא היו אנשים שהלכו על המדרכה וחצצו בין הנתבעת לתובע.
כמו כן יש לזכור כי התובע הוליד עוד 7 כלבים בנוסף לכלב נשוא האירוע שבפניי שאף הם
כך נטען לא הסתירו את שדה הראייה של הנתבעת.

14. הנתבעת הצהירה כי האירוע נמשך מס' שניות בלבד, לעומת זאת תיארה כי במשך אותן
מס' שניות, הבחינה בכלב שמנסה לעצור כדי לעשות צרכיו בעוד הוא מתקשה לעשות זאת
בשל העובדה כי הוא נגרר על ידי התובע שרכוב על אופניים חשמליים.
היא זיהתה את התובע מושך בחוזקה ברצועה של הכלב ומונע ממנו לעשות את צרכיו.
לאחר מכן כשהכלב התקרב אל התובע, מהכוח שהפעיל התובע במשיכה ברצועה, אחז
התובע בכף יד קפוצה (כאשר הנתבעת מבחינה בכף ידו של התובע ממרחק של 10-15
מטרים) ומשך בקולר שעל צוואר הכלב כשידו של התובע אוחזת בין הקולר לבין גוף הכלב.
בשלב זה ובמשך הזמן הקצר שהנתבעת העריכה שנמשך כאמור מס' שניות בודדות, טענה
שהתובע חנק את הכלב, הכה בו באגרופים ואף בעט בכלב.

15. עוד אוסיף כי למרות שהנתבעת השיבה בחקירתה הנגדית כי באותה העת לא היו אנשים
על המדרכה (עמ' 21, ש' 28-29 לפרוטוקול) כדי להסביר כיצד שדה הראייה היה נקי לטענתה
הרי שבתצהירה היא מאשרת כי מיד לאחר האירוע התקהלו מס' אנשים מסביב לתובע ואף
הצהירה כי רק בשל העובדה שמיהרה להגיע לחזרה למופע לא התעכבה כדי לגבות עדויות
מעוברי אורח שהיו במקום (סעיף 29 לתצהירה).
בנסיבות אלו נותר לתמוה כיצד ניתן היה לגבות עדויות מעוברי אורח שהיו עדים לאירוע
כאשר הנתבעת הצהירה שכלל לא היו אנשים בזמן האירוע שהלכו על המדרכה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16471-09-16 קליין נ' סנדל

16. אין באמור לעיל כדי לקבוע שהאירוע כלל לא התרחש שכן התובע אישר כי בעת שהוליד את הכלבים נדרש למשוך את אחד הכלבים בחוזקה וזאת על מנת למנוע אפשרות שהכלב ירוץ אל הכביש וכדי למנוע סיכון לכלב וכן לעוברים ושבים בדרך. התובע גם אישר כי לצורך כך נדרש לאחוז בקולר של הכלב, אך מנגד הכחיש את כל טענות הנתבעת באשר לאלימות שנקט כלפי הכלב (מוצג נ/2 – תצהיר תשובות לשאלון ששלח התובע לנתבעת). בנסיבות אלו לא ניתן לשלול אפשרות שהנתבעת פירשה באופן שגוי את פעולותיו ומעשיו של התובע וייחסה לו נקיטת אלימות כלפי הכלב.

17. עדויות עדי ההגנה (דניאל מורשת, מיכל מרציאנו, יוסי ביזאוי שגיא) אינן מסייעות לנתבעת בטענותיה לעניין האמת בפרסום שכן אין מדובר במי שהיו עדים לאירוע. לכל היותר הוכח באמצעות עדויות אלו שהנתבעת הייתה מצויה בסערת רגשות בעקבות האירוע בו חזתה ולא ניתן לקבוע על בסיס עדויות אלו כי תוכן הפרסום באשר לאירוע הוא אמת. אציין כבר עתה כי אני מקבלת את גרסת הנתבעת לפיה בעקבות האירוע הייתה מצויה בסערת רגשות ואף חוותה זעזוע כפי שהצהירה בעדותה אולם די בפרשנות מוטעית של האירוע ושל פעולותיו של התובע בהם חזתה הנתבעת כדי להביא לכך שתחוה סערת רגשות וזאת נוכח היחס המיוחד של הנתבעת לבעלי חיים כפי שהעידה בפירוט רב במסגרת תצהירה והקשר שלה לבעלי חיים מגיל ילדות שהחל במסגרת טיפול במצוקה רגשית אותה חוות בעזרת בעלי חיים ועד לחייה הבוגרים והטיפול שהיא מעניקה מעת לעת לבעלי חיים.

18. די באמור לעיל ובקשיים שמצאתי בגרסתה של הנתבעת כדי לקבוע שהנתבעת לא הרימה את הנטל להוכיח הגנת האמת בפרסום מכוח סעיף 14 לחוק וזאת אף מבלי להידרש לקושי בהכרעה על פי עדות יחידה שאינה נתמכת בסיוע כאשר הנתבעת היא בעלת דין ונמצאו קשיים בגרסתה [סעיף 54 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א- 1971 וכן ע"א 765/18 שמואל חיון נ' אלעד חיון].

הגנת תום הלב

19. הנתבעת טענה כי עומדת לה גם ההגנה הבאה מכוח סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע:

15(2). היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

20. לטענת הנתבעת בנסיבות העניין כאשר אדם רואה מוליד כלבים שמכה את אחד מהכלבים שבהם הוא מטפל הרי שחובתו המוסרית היא לפרסם את הדברים לידיעת הציבור. לטענת הנתבעת הבחירה לפרסם במקום להתעלם היא הבחירה המוסרית שבחרה הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-09-16471 קליין נ' סנדל

1
2 21. גם אם אקבל את טענתה של הנתבעת כי חשה חובה מוסרית לבצע את הפרסום כנגד התובע
3 הרי שמכוח סעיף 16(ב)(3) קמה חזקה שהפרסום שנעשה על ידה לא נעשה בתום לב וזאת
4 מאחר שהנתבעת פרסמה את הדברים כנגד התובע בפני קהל פוטנציאלי של עשרות או
5 מאות אלפי עוקבים שחשופים לפרסומיה של הנתבעת, בעוד שהנתבעת עצמה מודה כי
6 הפרסום נועד רק כדי להזהיר את בעלי הכלבים שבהם מטפל התובע.
7 הנתבעת פרסמה את הדברים למחרת האירוע ולא כאשר הייתה נסערת מיד לאחריו כפי
8 שהעידה בפירוט לגבי רגשותיה. לכן היה עליה להפעיל את שיקול דעתה באשר לאופן שבו
9 היא בוחרת לפרסם את הדברים ביחד עם תמונתו של התובע.
10 לזכותה של הנתבעת ייאמר כי היא הודתה בטעותה ואישרה כי בדיעבד היא הבינה שערור
11 הפרסום שבו היא בחרה לפרסם אינו מתאים כלל שכן עיקר העוקבים אחרי פרסומיה של
12 הנתבעת עם ילדים ובני נוער ולמעשה הסיכויים כי הפרסום יגיע לידיעתם של בעלי כלבים
13 שבהם מטפל התובע אינם גבוהים.
14

22. מכאן שגם הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק אינה עומדת לנתבעת.

שיעור הפיצוי

16
17 23. התובע עתר לפיצוי ללא הוכחת נזק בסכום של 140,758 ש"ח מכוח חוק איסור לשון הרע
18 בגין הפרסום נשוא התביעה, בנוסף לפיצוי ללא הוכחת נזק בסכום של 100,000 ש"ח מכוח
19 חוק הגנת הפרטיות בשל הפרת פרטיותו של התובע.
20 נטען כי הפרסום נעשה בכוונה לפגוע ולכן התובע עותר לכפל פיצוי בסכום המקסימאלי
21 שנקבע בחוקים אלו ללא הוכחת הנזק.
22

23 24. לא שוכנעתי שהנתבעת פעלה בזדון ומתוך כוונה לפגוע בתובע.
24 אכן, הפרסום שנעשה פגע בתובע ובמשלח ידו הלכה למעשה אלא שהמבחן הנדרש הוא
25 האם בעת הפרסום כוונת הנתבעת הייתה לפגוע. לאור העובדה שאין כל היכרות מוקדמת
26 בין הנתבעת לתובע ועסקינן במפגש אקראי בין שני אנשים זרים ובשל פעילותה של הנתבעת
27 בכל הנוגע לטיפול בבעלי חיים כפי שהעידה בתצהירה מצאתי כי כוונתה של הנתבעת הייתה
28 אכן לצורך אזהרת הציבור מפני פגיעה אפשרית בבעלי חיים ולא מתוך כוונה לפגוע בתובע
29 באופן אישי.

30 לטענת התובע בכתב התביעה הטיחה לעברו הנתבעת כי היא "תהרוס לו את הקריירה".
31 בתצהירו ציין כי הנתבעת צעקה לעברו "אני אדאג לזה שלא תעבור יותר בעיר הזאת".
32 לטענת התובע מאמירות אלו של הנתבעת ניתן ללמוד על כוונתה לפגוע בתובע. אני סבורה
33 כי בחינת הקשר הדברים מלמדת כי יש לייחס את אמירותיה של הנתבעת לכך שהיא חשה
34 דאגה כלפי הכלבים ומכאן רצונה להזהיר את בעלי הכלבים מפני מעשי אלימות כלפי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-09-16471 קליין נ' סנדל

- 1 הכלבים - הגם שלא מצאתי שאכן ננקטה אלימות מצד התובע כלפי הכלבים - ולא לכך
2 שמטרת הפרסום הייתה כוונתה של הנתבעת לפגוע בתובע.
3
4 25. לצורך הוכחת שיעור הפיצוי שיש לפסוק לזכותו מפנה התובע למס' פסקי דין. לאחר
5 שעיינתי בפסקי הדין שהוצגו בפניי אני סבורה כי קיים שוני בינם לבין המקרה שבפניי.
6 **בע"א (ת"א) 3645/07 קוזובר אנה נ' חדשות 10 בע"מ** נפסק פיצוי בסך של 60,000 ש"ח וזאת
7 בגין שני פרסומים ששודרו במהלך מהדורות חדשות בערוץ טלוויזיה לעומת פרסום אחד
8 ביישומון האינסטגרם במקרה שבפניי. כמו כן פסק ביהמ"ש שם כי הפרסום השני נעשה
9 למרות התנגדות התובעת לעצם הפרסום. עוד ציין בית המשפט שם כי הנתבעת לא טרחה
10 להתנצל ולהודות בטעותה אלא להיפך עמדתה על טענתה כי מדובר בתביעה טורדנית
11 וקנטרנית. פסק דין נוסף שאליו הפנה התובע הוא **ת"א (ת"א) 8419-03-15 יוסף (יוסי) מזרחי נ'**
12 **וואלה! תקשורת בע"מ** שבו נפסק פיצוי בסכום של 250,000 ש"ח. גם מקרה זה אינו דומה
13 למקרה שבפניי שכן שם דובר על צילום מס' תמונות תקריב חושפניות, כשהצילום נעשה
14 תוך חדירה לפרטיותו של התובע בעת ששהה בביתו ושלא בידעתו ולכן שונה הדבר
15 מהפרסום שנעשה על ידי הנתבעת בעניינו של התובע. כמו כן הביא בסיכומיו את פסה"ד
16 שניתן **בת"א (י-ם) 41505-07-15 רחמים רמי סימן טוב נ' עידן מור**, שם נדון פרסום לשון הרע כנגד
17 שוטר במשטרת ישראל שעיקב את הנתבע לצורך בדיקת שכרות, ובית המשפט פסק לטובת
18 השוטר פיצוי בסכום של 85,000 ש"ח. גם מקרה זה מצאתי שיש לאבחן מהמקרה שלפניי
19 שכן עסקינן בפרסום שכלל גידופים רבים כנגד עובד ציבור שפורסם ברשת החברתית
20 "פייסבוק" וזאת רק בשל העובדה שהנתבע נדרש לעבור בדיקת שכרות על ידי השוטר וזאת
21 לא במטרה של הצגת ביקורת או פרסום בשל עניין לציבור אלא בעיקר למטרה של הכפשת
22 עובד הציבור. פסק דין נוסף שהוצג הוא **ת"א (ת"א) 36908-01-14 משה ריווח נ' כרמל שאמה**
23 **הכהן**, שם נפסק פיצוי בסכום של 280,000 ש"ח בגין 2 פרסומים. ביהמ"ש מצא שם כי
24 פרסום לשון הרע נעשה כדי לפגוע ונועד לשלול מאדם תפקיד ציבורי לו היה מועמד, בית
25 המשפט אף קבע כי מדובר בפרסום לצורך "חיסול פוליטי". עוד הפנה התובע **לת"א (ת"א)**
26 **160211/09 מינה טאובר נ' יאיר הרוש**, בפסק דין זה נפסק פיצוי בסך של 75,000 ש"ח בשל
27 פרסום כתבה במקומון "ידיעות אשדוד" ובית המשפט הדגיש כי החובה לבחון את אמיתות
28 הפרסום היא כפולה ומכופלת כאשר עסקינן בעיתונאי ולכן ישנו שוני גם בין מקרה זה
29 למקרה שבפניי שכן הנתבעת איננה עיתונאית.
30 26. מנגד הפנתה הנתבעת לפסק דין **ת"א (י-ם) 36391-04-14 אייל גור מזון איכות בע"מ נ'**
31 **דנה גרסון**, בו נפסק פיצוי בסכום של 15,000 ש"ח בשל פרסום ברשת החברתית "פייסבוק"
32 כאשר בית המשפט נתן משקל לכך שהפרסום נעשה מתוך דאגה כנה לבריאות בתה של
33 הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-09-16471 קליין נ' סנדל

- 1
2 27. במסגרת השיקולים באשר לגובה הפיצוי נתתי משקל לכך שלא מצאתי כי הפרסום נעשה
3 בזדון וכי כוונתה של הנתבעת הייתה אכן להזהיר את ציבור בעלי הכלבים מפני אפשרות
4 של נקיטת אלימות כלפי הכלבים אף שהפרסום נעשה על בסיס פרשנות מוטעית לאירוע.
5 כמו כן נתתי משקל לכך שהנתבעת הסירה את הפרסום בשלב מאוחר יותר וכן לכך
6 שהנתבעת עמדה על טעותה באשר לאופן שבו בחרה לפרסם את הדברים. בנסיבות אלה אני
7 רואה לנכון להקל עם הנתבעת ואין בסיס לדרישה לפסיקת הפיצוי המקסימאלי הקבוע
8 בחוק וזאת בהתאם לשיקולים הקבועים בסעיפים 19(2)-(4) לחוק.
9
10 28. מנגד נתתי משקל להיקף הנרחב והתהודה של הפרסום בשים לב לתגובות השונות של
11 אנשים שונים בעקבות הפרסום שהוצגו על ידי התובע במסגרת הראיות בתיק והפגיעה
12 שנגרמה לתובע כתוצאה מהפרסום שנגע במישרין למשלח ידו של התובע.
13
14 29. יצוין כי מאחר שעסקינן בפרסום אחד ומשמצאתי כי התובע זכאי לפיצוי מכוח חוק איסור
15 פרסום לשון הרע, לא מצאתי כי יש מקום לדון גם בפיצוי מכוח טענות להפרת חוק הגנת
16 הפרטיות שכן פסיקת פיצוי נוסף תהווה כפל פיצוי.
17
18 30. במסגרת פסק הדין אינני נדרשת לכל העדויות והראיות שהוצגו בפני בית המשפט שכן אין
19 בהן כדי לשנות או להשפיע על הכרעתי.
20
21 31. לסיכום, בשקלול כל האמור לעיל ולאחר שבחנתי את מלוא טענות הצדדים ובשים לב
22 לנסיבות המקרה שבפניי אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בגין פרסום לשון
23 הרע בסכום של 50,000 ₪, בצירוף ריבית חוקית והפרשי הצמדה החל מהיום ועד התשלום
24 בפועל בנוסף מחייבת את הנתבעת בהוצאות ושכ"ט התובע בסכום של 8,800 ש"ח ובשיעור
25 של מחצית מאגרת בית המשפט ששילם התובע. סכומים אלו יישאו ריבית והצמדה על פי
26 חוק מיום שנשא בהם התובע ועד התשלום בפועל
27 המזכירות תשלח העתק פסק הדין בדואר אל באי כח הצדדים
28
29
30 ניתן היום, כ"ו חשוון תש"פ, 24 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.
31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16471-09-16 קליין נ' סנדל

כוכבה לוי, שופטת

- 1
- 2
- 3

